

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 7C/139/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118209202
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlasta Ondrejková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4118209202.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Vlastou Ondrejkovou, v spore žalobkyne: T. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, proti žalovanému: T. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, XXX XX O. u U., K. republika, o zaplatenie sumy XXXX,XX eura, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 350 eur zastavuje.
- II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 793,60 eura a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Súd žalobu vo zvyšku zamieťa.
- IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. rozkazom zo dňa 20.11.2018 sp. zn. 7C/139/2018-14, proti ktorému podal žalovaný odpor, preto bol uznesením zo dňa 01.02.2019 sp. zn. 7C/139/2018-32 v celom rozsahu zrušený.
2. Žalovaný v odpore uviedol, že nesúhlasí s čiastkou uvedenou v odpore, ním poškodené dvere a ostatné nemalo takú hodnotu, vek ním poškodených dverí bolo minimálne 13 rokov. Nesúhlasí ani s tvrdením, že si mal požičať sumu 420 eur, uvedené nie je pravda. Súhlasí s náhradou škody vo výške 350 eur, ktorá bola odhadnutá v rámci trestného konania odhadcom.
3. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 07.11.2019, na ktoré sa dostavila žalobkyňa, nedostavil sa žalovaný, ktorý mal predvolanie na pojednávanie doručené. Súd preto podľa § 180 CSP pojednával v neprítomnosti žalovaného.
4. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 07.11.2019 uviedla, že sa domáha zaplatenia sumy 1143,60 eur titulom škody, ktorú jej spôsobil žalovaný na vchodových dverách a dverách do haly, ďalej sumy 420 eur titulom pôžičky, ktorú poskytla v hotovosti žalovaného pri odchode do Českej republiky vo februári 2018, keď bol vykázaný zo Slovenska. Prišiel si po veci s policajtmí a povedal, že nemá žiadne peniaze, a preto mu dala do rúk tieto peniaze. Neboli pri tom žiadni svedkovia. Boli pritom iba oni dvaja. Vie, že ide o jej tvrdenie proti tvrdeniu žalovaného, ktorý jej vtedy povedal, že peniaze vrátiť hneď ako sa zamestná, čo sa doposiaľ nestalo. Rovnako tak žiada zaplatiť sumu 1 000 KčS, čo predstavuje sumu 25 eur, ktorú uhradila dňa 27.11.2018, keďže žalovaný ju donútil prepísať na ňu auto, ktoré on používal. Okrem toho si uplatňuje aj trovy konania. S poukazom na uvedené navrhla rozšírenie žaloby, kedy požaduje aby bol žalovaný zaviazaný zaplatiť jej sumu 1588,60 eura a nahradil trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku vo výške 25 eur.

5. Súd uznesením, vyhlásenom na pojednávaní dňa 07.11.2019, zmenu žaloby v zmysle § 143 ods. 1 CSP nepripustil.

6. Žalovaný na výzvu súdu v mailovej správe zo dňa 14.11.2019 uviedol, že žiadnu finančnú hotovosť si od žalobkyne nepožičal.

7. Súd spor strán sporu rozhodol na pojednávaní dňa 20.01.2020, na ktoré sa dostavila žalobkyňa, žalovaný svoju neúčasť ospravedlnil, súd preto spor prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného.

8. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 28.01.2020 zotrvala na tom, že žalovanému peniaze poskytla s tým, že sme boli pri tom iba oni dvaja, žalovaný chcel väčšiu sumu, avšak mala iba 420 eur v hotovosti. Je na jej škodu, že si to neošetrila, buď písomne, alebo prítomnosťou nejakého svedka. Mala to zdokladované v mobilom telefóne, ktorý už je ale nefunkčný a nevie sa k tomu dostať.

9. Súd uvádza, že dokazovanie ich čítaním, čítaním ich častí alebo oboznámením o ich obsahu podľa § 204 CSP nevykonal, nakoľko listiny, ktoré tvorili prílohy podaní oboch sporových strán boli protistranám v priebehu konania doručované a žalobkyňa, prítomná na pojednávaní dňa 28.01.2020, na ktorom súd spor strán sporu rozhodol, uviedla, že obsah spisu je jej známy a nie je potrebné ho oboznamovať. Súd sa oboznámil s obsahom listín, nachádzajúcich sa v spise, a to trestným rozkazom sp. zn. 5T/72/2018, protokolom WORLDPlast SK s.r.o., potvrdením o vklade v hotovosti zo dňa 01.03.2018, výzvou Městského úřadu Velké Meziříčí odbor dopravy a silničního hospodářství, potvrdením z internetbankingu, obžaloba 1 Pv 97/18/4403-8 zo dňa 19.07.2018. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/72/2018 sa súd oboznámil najmä s obžalobou, Trestným rozkazom sp. zn. 5T/72/2018 a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Dňa 06.02.2018 v čase asi o 21:00 hod. v rodinnom dome v Z. č. XXX, v stave hnevu a zúrivosti žalovaný preskočil oplotenie rodinného domu, celým telom vrazil do uzamknutých vchodových plastových dverí, ktoré v strednej časti prerazil, cez takto vo dverách vytvorený otvor vošiel do haly domu, kde vyvalil ďalšie zamknuté dvere tak, že do nich opäť vrazil svojím telom, vyšiel po schodoch na poschodie domu a hľadal poškodeného Y. X., nar. XXXX, počas čoho vykrikoval na poškodeného vulgárne nadávky s prísľubom, že ho zabije, čoho sa poškodený tak naľakal, že sa celý triasol, pretože uveril, že mu chce ublížiť a to aj preto, že v priebehu tohto dňa posielal na mobilný telefón dcére poškodeného T. X. SMS správy, v ktorých sa vyhrážal poškodenému, že mu doláme kosti a kľudne si za neho odsedí aj 10 rokov, čím u poškodeného vzbudil strach a obavu o svoj život a zdravie, že svoje vyhrážky uskutoční a zároveň poškodením dvoch kusov dverí spôsobil poškodenej T. X. škodu v celkovej výške 350 eur. Keďže žalovaný naplnil spáchaním predmetného skutku trestné činy, viedlo sa proti nemu trestné konanie na Okresnom súde Nitra pod spisovou značkou 5T/72/2018, kde vystupoval v procesnom postavení obžalovaného, pričom predmetom konania bolo vyriešenie otázky viny a trestu. Žalovaný bol pre spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 5T/72/2018 zo dňa 20.07.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.08.2018, teda že inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku a súčasne poškodil a urobil neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, za čo bol žalovanému uložený úhrnný trest odňatia vo výmere 1 rok a 4 mesiace podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 353 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, pri nezistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a zistiť príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 Trestného zákona, ktorý výkon uloženého trestu sa mu podmienčne odložil a skúšobná doba bola určená na 2 roky, pričom v rámci povolenia podmienčného odkladu výkonu trestu odňatia slobody počas skúšobnej doby sa mu s použitím § 51 ods. 4 Trestného zákona uložila povinnosť spočívajúca v príkaze nepribližovať sa úmyselne okrem úradných úkonov, k poškodenému Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX na vzdialenosť menšiu ako päť metrov, nezdržiavať sa v blízkosti jeho obydľia ani tam, kde sa poškodený zdržuje alebo ktoré navštevuje a súčasne podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa mu ukladá povinnosť nahradiť poškodenej T. X., nar. XX.XX.XXXX,

bytom Z. XXX škodu vo výške 350 s tým, že so zvyškom nároku na náhradu škody bola poškodená T. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX odkázaná na občianske súdne konanie.

11. Z Protokolu ku stavbe na adrese č. XXX Z. spoločnosti WORLDPlast SK s.r.o. zo dňa 12.02.2018 vyplýva, že na rodinnom dome na adrese Z.. XXX bude vykonané zhotoviteľom WORLDPlast SR s.r.o. riadne nainštalovanie a dodanie výplne Perito, výmena tesnenia, podložiek, doladenie dverí, nastavenie, premazanie, dodanie a montáž interiérové dvere Century K, vrátane nastavenia a doladenia, pričom rozpočet pozostáva z 1. etapy - demontáž poškodenej výplne a montáž dočasne výplne vrátane výplne a nastavenia dverí 78 eur, 2. etapa - výplň dverí Perito 408 eur, tesnenie 46 eur, podložky 11 eur, kovanie rámové 51 eur, interiérové dvere Century K v sume 72 eur, mazivo 15 eur, doprava 44 eur, práce celkom vrátane montáže a demontáže spolu 228 eur, celkom 953 eur bez DPH, 1143,60 eur s DPH. Suma celkom 1143,60 eura bude uhradená na účet zhotoviteľa č. účtu SK251100000002947015060/1100 najneskôr do 48 hodín odo dňa zhotovenia a odovzdania diela zhotoviteľom.

12. Z potvrdenia o vklade v hotovosti vyplýva, že na účet U XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX spoločnosti WORLDPlast SK s.r.o. vložila žalobkyňa dňa 01.03.2018 sumu 1146,60 eur.

13. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

14. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

15. Podľa § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

16. Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

17. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

18. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

19. Súd uvádza, že pokiaľ trestný súd v trestnom konaní zistí, že protiprávnym konaním páchatel'a bola poškodenému spôsobená škoda v určitej minimálnej výške, civilný súd rozhodujúci o nároku poškodeného na náhradu škody je povinný tento záver o minimálnej výške škody rešpektovať. To však neznamená, že civilný súd nemôže v rámci dokazovania zistiť škodu vyššiu, než aká bola ustálená v odsudzujúcom rozsudku. Vo vzťahu k tejto prevyšujúcej časti škody je civilný súd povinný vykonať dokazovanie. Civilný súd je tak v konaní o náhradu škody viazaný výrokom právoplatného odsudzujúceho rozsudku/trestného rozkazu. Výrok odsudzujúceho rozsudku/trestného rozkazu obsahuje právnu časť a skutkovú časť. Z výroku o vine treba vždy vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu aj jeho skutkovú časť. Práve skutková časť výroku rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatel'a. Skutková časť výroku odsudzujúceho rozsudku/trestného rozkazu deklaruje v prípade spáchania trestného činu, ktorého kvalifikačným znakom je vznik škodlivého následku či kvalifikovaná škoda, nielen zavinené protiprávne konanie páchatel'a - škodcu, ale aj vznik škody a existenciu príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a vzniknutou škodu, prípadne aj (minimálnu) výšku spôsobenej škody. Viazanosť civilného súdu výrokom odsudzujúceho rozsudku/trestného rozkazu znamená, že sa prejavujú vo vzťahu ku všetkým znakom skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. To znamená, že v civilnom konaní si konajúci súd nemôže urobiť sám úsudok o tom, či boli naplnené znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu. Pokiaľ je súčasťou skutkovej podstaty aj vznik škody a jej následok, je civilný súd viazaný nielen

záverom trestného súdu o zavinenom protiprávnom konaní páchatel'a, ale aj o vzniku škody a existencii príčinnej súvislosti medzi zavineným protiprávnym konaním páchatel'a a spôsobenou škodou. Pokiaľ ide o rozsah viazanosti civilného súdu trestným rozsudkom v časti týkajúcej sa výšky škody, je potrebné zohľadniť predovšetkým rozhodnutia R 27/1977, R 22/1979, ako i nález Ústavného súdu SR zo dňa 23.11.2011, sp. zn. I. ÚS 269/2011, pričom tento nález je postavený na rešpektovaní princípu právnej istoty, ktorému zodpovedá v rámci viazanosti civilného súdu znakmi skutkovej podstaty trestného činu nielen otázka, kto je škodcom, ale aj výška škody. Opačný názor by bol v rozpore s princípom právnej istoty, že poškodenému bola spôsobená minimálne takáto škoda. Ústavný súd SR v tomto svojom náleze všeobecne deklaroval, že ústavne konformný výklad vyžaduje, aby civilné súdy boli v konaní o náhradu škody viazané právoplatným odsudzujúcim rozsudkom vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia páchatel'a a boli trestným súdom v trestnom konaní riadne zistené. Ak je potom predpokladom naplnenia skutkovej podstaty trestného činu spôsobenie škody v určitej minimálnej výške a trestný súd vo výroku odsudzujúceho rozsudku ustálil, že protiprávnym konaním páchatel'a bola poškodenému spôsobená aspoň táto minimálna výška škody, v určitých prípadoch môže byť nerešpektovanie takto zistených záverov o výške škody civilným súdom skutočne v rozpore s princípom právnej istoty. Na druhej strane však nemožno opomíňať skutočnosť, že pokiaľ síce v odsudzujúcom rozsudku/trestným rozkazom je ustálená minimálna výška škody spôsobená trestným činom, avšak celkové okolnosti prípadu (vyplývajúce spravidla už z odôvodnenia trestného rozsudku alebo z obsahu pripojeného trestného spisu) nasvedčujú tomu, že na vzniku škody sa v takto ustálenej výške určitou mierou zavinenia podieľala aj iná osoba, resp. aj sám poškodený, je potrebné pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody na tieto skutočnosti prihliadnuť. Je potrebné, aby civilný súd vždy zohľadňoval konkrétne okolnosti prípadu.

20. Z uvedeného je zrejmé, že ak je znakom skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý bol žalovaný právoplatne odsúdený, „spôsobenie škody na cudzom majetku“, potom si súd rozhodujúci o žalobe žalobkyne ako poškodenej, ktorá bola so zvyškom nárokom na náhradu škody spôsobenej takýmto trestným činom odkázaná na občianskoprávne konanie, v tomto prípade zo zvyšku nároku na náhradu škody nad sumu 350 eur, nemôže vytvoriť vlastný názor na to, či žalobkyni bola trestným činom spôsobená škoda a kto ju spôsobil. Ústavne konformný výklad totiž vyžaduje, aby súd rozhodujúci v občianskoprávnom konaní o náhrade škody spôsobenej trestným činom, bol viazaný právoplatným odsudzujúcim rozsudkom trestného súdu (jeho výrokovou časťou), a to vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia páchatel'a za tento trestný čin. Zodpovednosť žalovaného ako škodcu za škodu spôsobenú trestným činom treba potom posudzovať v zmysle § 420 ods. 1 OZ, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Na druhej strane však stále platí, že občianskoprávny súd nie je viazaný výškou škody, aj keby bola vo výroku trestného rozsudku presne vyčíslená. Vyplýva to z toho, že v trestnom konaní sa výška škody spravidla nezisťuje presne, s výnimkou prípadov, keď trestný súd rozhoduje aj o nároku poškodeného na náhradu škody podľa § 287 Trestného poriadku (pozri tiež R 47/1954, R 27/1997, R 22/1979).

21. V prejednávanvej veci navyše trestný súd rozhodol trestným rozkazom, pre ktoré konanie je typický podstatne nižší rozsah dokazovania ako pri štandardnom formalizovanom trestnom procese. Pokiaľ teda súd v trestnom konaní právoplatne rozhodol o tom, že žalovaný konaním opísaným v skutkovej vete výrokovej časti trestného rozkazu sp. zn. 5T/72/2018 zo dňa 20.07.2018 spôsobil žalobkyni škodu na majetku vo výške 350 eur, je súd pri rozhodovaní o žalobe poškodenej týmto viazaný a nárok žalobkyne na náhradu škody voči žalovanému považovať čo do základu za preukázaný. Prípadné dokazovanie je len ohľadom výšky náhrady škody.

22. Vzhľadom na to, že žalovaný bol trestným rozkazom sp. zn. 5T/72/2018 zo dňa 20.07.2018 zaviazaný zaplatiť žalobkyni škodu vo výške 350 eur a žalobkyňa si v časti náhrady škody uplatňuje sumu v celkovej výške 1143,60 eura, súd dospel k záveru, že vo vzťahu k časti o zaplatenie sumy 350 eur bráni súdu ďalej konať prekážka právoplatne rozhodnutej veci v zmysle § 230 CSP, keďže o nároku žalobkyne na náhradu škody vo výške 350 eur už bolo právoplatne rozhodnuté v trestnom konaní. Z uvedeného dôvodu súd konanie v časti o zaplatenie sumy 350 eur podľa § 161 ods. 2 CSP zastavil pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

23. Vo vzťahu k nároku na náhradu škody tak predmetom konania zostal nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 793,60 eura (1143,60 eura - 350 eur). V tomto smere žalobkyňa v konaní preukázala, že výška škoda spôsobená žalovaným bola 1143,60 eura, ktorú sumu uhradila spoločnosti WORLDPlast Sk

s.r.o. za vykonanie výmeny a opravy dverí vchodových a interiérových, ktoré boli zničené v dôsledku protiprávneho konania žalovaného. Súd zavinenie ako aj príčinnú súvislosť medzi zavinením žalovaného a spôsobenou škodou, mal za preukázanú v rámci trestného konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 5T/72/2018. Žalovaný bol v rámci tohto trestného konania uznaný vinným zo spáchania vyššie uvedených trestných činov, bol zaviazaný zaplatiť žalobkyni náhradu škody v sume 350 eur a žalobkyňa ako poškodená bola odkázaná so zvyškom svojho nároku na občianske súdne konanie. V tomto smere ako už bolo vyššie uvedené skutočnosť, že trestný súd v trestnom konaní zistí, že protiprávnym konaním páchatela bola poškodenému spôsobená škoda v určitej minimálnej výške, civilný súd rozhodujúci o nároku poškodeného na náhradu škody je povinný tento záver o minimálnej výške škody rešpektovať. To však neznamená, že civilný súd nemôže v rámci dokazovania zistiť škodu vyššiu, než aká bola ustálená v odsudzujúcom rozsudku/trestnom rozkaze, v tomto prípade trestnom rozkaze Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/72/2018. Žalobkyňa tak v konaní uniesla dôkazné bremeno, že škoda, ktorá jej bola spôsobená protiprávnym konaním žalovaného, bola vo výške 1143,60 eura, a preto súd žalobu v časti náhrady škody vo vzťahu k sume vo výške 793,60 eura považuje za dôvodnú. V danom prípade celková výška škoda spôsobená protiprávnym konaním žalovaného bola 1143,60 eura, keďže žalobkyni v trestnom konaní bola priznaná náhrada škody v sume 350 eur, súd konanie v tejto časti z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci zastavil a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 793,60 eura (1143,60 eur - 350 eur) a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

24. Predmetom konania bol ďalej aj nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 420 eur, ktorá mala predstavovať pôžičku poskytnutú žalovanému v hotovosti žalobkyňou na cestu do Českej republiky po incidente. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Z ust. § 657 Občianskeho zákonníka teda vyplýva, že pre uzatvorenie zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzatvorená i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnými náležitosťami zmluvy je dohoda o prenechaní veci (a o reálnom odovzdaní), druhovom určení veci, povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu a určení času vrátenia. Predmetom zmluvy o pôžičke teda môže byť akákoľvek druhovo určená vec, ktorá je spôsobilá byť predmetom občianskoprávných vzťahov. Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom) k jej uzatvoreniu zákon vyžaduje i skutočné odovzдание predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi.

25. Poukazujúc na to, že v danej veci malo dôjsť k uzatvoreniu ústnej pôžičky medzi žalobkyňou a žalovaným, bolo dôkazné bremeno na žalobkyni, ktorá mala preukázať, že v skutočnosti prišlo k uzatvoreniu ústnej zmluvy o pôžičke tak, ako uviedla v konaní a že peňažné prostriedky vo výške 420 eur poskytla žalovanému. Žalovaný v konaní popieral poskytnutie pôžičky vo výške 420 eur. Žalobkyňa v tomto smere neprodukovala žiadne dôkazy na preukázanie ňou tvrdenej pôžičky vo výške 420 eur, ktorú mala poskytnúť žalovanému, a preto súd dospel k záveru, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, že sporná zmluva o pôžičke bola uzatvorená, teda že peňažné prostriedky vo výške 420 eur poskytla žalovanému, ktorý si ich mal vypýtať od žalobkyne pri odchode do Českej republiky, ktorú sumu mu mala žalobkyňa poskytnúť v hotovosti, pričom boli prítomné iba strany sporu. V konaní tak súd nemal za preukázané, že zo strany žalobkyne došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke so žalovaným, a že žalobkyňa poskytla žalovanému pôžičku vo výške 420 eur, a žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

26. Pre úplnosť súd dodáva, že základnou povinnosťou žalobcu v civilnom súdnom konaní je povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť. Žalobca je nielen povinný tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých svoj nárok odvodzuje a ktoré sú určené obsahom hmotnoprávnej normy, ale je zároveň povinný označiť a predložiť súdu dôkazy na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení. Treba zdôrazniť, že obsah dôkaznej povinnosti, ako povinnosti označiť a predložiť dôkazy, nie je totožný s pojmom dôkazného bremena. Dôkazné bremeno predstavuje súhrn pravidiel umožňujúcich súdu rozhodnúť vo veci, ak nastane stav tzv. objektívnej neistoty nazývaný aj „non liquet“ („nie je jasné“), ktorý nedovoľuje súdu rozhodnúť v súlade s hmotnoprávnym stavom, pretože výsledky vykonaného dokazovania nedávajú súdu podklad pre prijatie záveru či už o pravdivosti alebo nepravdivosti tvrdení strany sporu, prípadne je tento stav dôsledkom nepredloženia dôkazov alebo situáciou, kedy sa strana sporu dostáva do dôkaznej núdze. Ide v podstate o procesnú zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech (T. Y., Dukazní břemeno v civilním soudním řízení, 1. vydání, Brno, Masarykova Univerzita v Brně, 1995). Pokiaľ ale súd na základe vykonaných dôkazov zistí skutkový stav a v rámci voľnej úvahy dospeje k záveru o pravdivosti alebo

nepravdivosti tvrdení strany v spore, rozhodne vo veci samej na základe zisteného skutkového stavu, t.j. neuplatnia sa pravidlá dôkazného bremena.

27. Dôsledky neunesenia dôkazného bremena vyplývajú zo samotného rozdelenia dôkazného bremena medzi stranami v spore, ktoré vychádza z teórie preukazovania skutočností právo zakladajúcich. Každá strana tvrdí a dokazuje tie skutkové okolnosti, z ktorých jej právo vyplýva a protistrana naopak tvrdí a dokazuje skutočnosti, ktoré toto právo vylučujú alebo zabraňujú jeho uplatniteľnosti. Dôsledky neunesenia dôkazného bremena sa potom riadia jednoduchým pravidlom neúspechu v spore stíhajúcim tú stranu, ktorá bola zodpovedná za preukázanie práva v jej prospech. Pokiaľ teda žalobkyňa v konaní nepreukáže pravdivosť ale ani nepravdivosť skutočností svedčiacich o existencii jej hmotnoprávneho nároku, súd nemôže rozhodnúť na základe ľubovôle, ale len cestou aplikácie princípov dôkazného bremena, t.j. žalobu zamietne pre neunesenie dôkazného bremena žalobkyne. Ako už bolo uvedené, nie je povinnosťou žalovaného tvrdiť ani dokazovať skutočnosti, z ktorých žalobkyňa svoje právo odvodzuje, t.j. nezaťažuje ho v tomto smere dôkazné bremeno, a preto mu neunesenie dôkazného bremena žalobkyne nemôže byť na ujmu. Na základe uvedených teoretických úvah je potom nutné uzavrieť, že žalobu v časti zaplatenia sumy 420 eur titulom pôžičky treba pre neunesenie dôkazného bremena žalobkyne zamietnuť.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Žalobkyňa sa domáhala sa zaplatenia sumy 1563,60 eura, pričom jej bola priznaná suma 793,60 eura (50,75% zo žalovanej sumy), v časti o zaplatenie sumy 350 eur bolo konanie zastavané (22,39% zo žalovanej sumy), v ktorej časti zavinila žalobkyňa zastavenie konania, preto nárok na náhradu trov zastaveného konania patrí žalovanému, v časti o zaplatenie sumy 420 bola žaloba zamietnutá (26,86% zo žalovanej sumy). V danom prípade tak žalobkyňa mala úspech 50,75%, žalovaný 49,25 % (22,39% + 26,86%), v dôsledku čoho súd ustálil, že úspech strán sporu bol rovnaký, a preto súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nitra písomne

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.